

Ján Skaličan
PORTFOLIO

CV

Ján Skaličan, Slovakia
Born on August 9, 1989 in Bratislava, Czechoslovakia
jan.skalican@gmail.com
<https://www.instagram.com/jan.skalican/>

education

2019 - Academy of Fine Arts and Design in Bratislava, Fine Arts, Bratislava, Slovakia / doctoral studies
2019 BAK (winter) school, Bratislava, Slovakia
2016 - 2018 Academy of Fine Arts and Design in Bratislava, Photography and New Media, Bratislava, Slovakia / master's programme
2017 (spring) / University of Arts in Belgrade, Serbia, New Media / exchange
2012 - 2016 Academy of Fine Arts and Design in Bratislava, Photography and New Media, Bratislava, Slovakia / bachelor degree
2010 - 2012 School of Design, Bratislava / Photography

solo exhibitions

2021
Stream / screening, SODA gallery, Bratislava (SK)
Stream, Považské múzeum, Žilina (SK)
2020
Practice of Solitude, Šopa Gallery, Košice (SK)
2019
Maybe grim and melanized but also colourful, Galéria HIT, Bratislava (SK)
2018
It's alright, it's alright, Šopa Gallery, Košice (SK)
44°38'46.0"N 20°26'32.5"E, Cultural Center of Novi Sad (RS)
2017
dsk. - H87kôøšú!%, Flatgallery, Bratislava (SK)
2016
Bc. Durkáčovaskaličankotlár, HotDock Galéria, Bratislava (SK)
Post Onion, Hit Gallery, Bratislava (SK)
Současná mladá slovenská fotografie, Galerie Nahoře, Č. Budějovice (CZ)
Dsk. fresh and young slovak photography, Belgrade, (RS)
2014
Unfaithful to Youth, site specific installation, Bratislava, (SK)
2013
Faithful to Youth, Open Gallery, Bratislava, (SK)

selected group exhibitions

2022
Output of the Inspiration Forum LAB, Display, Praha (CZE)
dsk. GIMMICK, Galéria Kolomana Sokola, Liptovský Mikuláš (SK)
2021
Two Shapes of Leaf on Tree, Východoslovenská galéria, Košice (SK)
2020
Future Perfect Simple Continuous, SNM, Bratislava (SK)
2018
Podkrovie, Galéria mesta Bratislavy, (SK)
Diplom 2018, Dom umenia, Bratislava (SK)
2017
Čo je moje, je aj tvoje, ABC Galéria, Bratislava (SK)
International Festival of Photography Bialystok Interphoto (PL)
2016
Prasinec, Galéria Plusmínusnula, Žilina (SK)
Not in your mirror, VUNU Gallery, Košice (SK)
Infinity, Off Festival, Bratislava (SK)
2015
KEBABB 15, Považská galéria umenia, Žilina (SK)
Photography Days, The Synagogue, Levice, Slovakia
The Renaissance of the 19th Century Photography, Ludovít Fulla Gallery, Ružomberok, Slovakia
2014
The Renaissance of the 19th Century Photography, Central European House of Photography, Bratislava, Slovakia
Fotofestival, Connect Coworking, Bratislava (SK)
Slovak Press Photo, Múzeum mesta Bratislavy - Stará Radnica, Bratislava (SK)
SK/AT, Galéria Dunaj, Bratislava (SK)
SK/AT, mo.ë, Wien (AT)
Slovakia Slovensko, Galéria MEDIUM, Bratislava (SK)

activities

dsk. (art group with Iva Durkáčová, Ľuboš Kotlár) - co-founder, member
2014 - 2017 Žumpa Gallery - co-founder, organizer, curator
2016 Project Mor ho!, Medium Gallery (SK) - co-founder, organizer

GIMMICK (2022)

photography, video

Collaborative project - dsk. (Iva Durkáčová, Ľuboš Kotlár, Ján Skaličan)
Curator: Barbora Komarová

(EN)

Nowadays, we don't even know what is true.
News spreads faster than we can evaluate or examine them more deeply.
We live in an age of easily accessible information, but also of hoaxes and post-truths.
Can we even say with certainty what we are looking at?
And what do we actually see?

In the past, collective dsk. has already addressed the issue of the veracity of reproduced reality and the effort to objectively depict it through the medium of photography or video. In a new group project called Gimmick, the images are not analysed, but shifted to other contexts, scales or media, and thus play with and distort the perception of viewers. Upon closer inspection, the visually "pleasant" shot of the clouds turns into a threat of a coming tornado, and the image resembling cosmic objects transforms into ice water crystals.

Although the exhibition comments on current events, it does not do so explicitly, shockingly. Through visual cues, abstract images, fragments of nature, phenomena or the environment, it implies the coming and present crises of our time - from hoaxes, through ecological disaster to efforts to escape to other planets. The artists don't need graphs, reports or statistics - the presented images distract us inconspicuously in the same way as deviations from reality caused by current problems.

In collective as well as individual art practice, the members of dsk. work with a wide range of media, especially photography, video, sound, or objects and text. The presented Gimmick project is a complex intermedia installation that includes various approaches to photography, its materiality and execution, as well as to the moving image.

(SK)

Dnes už ani nevieme, čo je pravda.
Správy sa šíria rýchlejšie, ako ich my dokážeme vyhodnocovať alebo hlbšie skúmať.
Žijeme v dobe ľahko prístupných informácií, ale zároveň aj hoaxov a post-právd.
Vieme vôbec ešte s určitosťou tvrdiť, na čo sa dívame?
A čo vlastne vidíme?

Skupina dsk. sa už aj v minulosti venovala problematike pravdivosti reprodukovanej reality a snahe o objektívne zobrazenie prostredníctvom média fotografie či videa. V novom spoločnom projekte s názvom Gimmick obrazy nepodrobujú skúmaniu, ale posúvajú ich do iných kontextov, merítiek či médií, a tak sa zahrávajú a narušujú vnímanie divákov. Vizualne "príjemné" zachytenie mrakov sa po bližšom preskúmaní mení na hrozbu prichádzajúceho tornáda a snímka pripomínajúca vesmírne telesá zas na ľadové kryštáliky vody.

Výstava síce komentuje aktuálne dianie, no nerobí to prvoplánovo, explicitne, šokujúco. Prostredníctvom vizuálnych náznakov, abstrahujúcich obrazov, fragmentov prírody, javov či prostredia naznačuje prichádzajúce a prítomné krízy našej doby - od hoaxov, cez ekologickú katastrofu až po snahy uniknúť na ďalšie planéty. Nepotrebuje na to grafy, reportáže, ani štatistiky - prezentované obrazy nás nenápadne vyrušujú, rovnako ako vybočenia z reality spôsobené aktuálnymi problémami.

V spoločnej, ako aj individuálnej výtvarnej praxi členka a členovia dsk. dlhodobo pracujú so širokou škálou médií, najmä s fotografiou, videom, zvukom, či priestorovým objektom a textom. Prezentovaný projekt Gimmick je komplexnou intermediálnou inštaláciou, ktorá zahŕňa rôzne prístupy k fotografii, jej materiálom a prevedeniu, ako aj k pohyblivému obrazu.

Stream (2021)

video with 2-channel audio (duration 32:30 minutes)

(EN)

The author maps the current state of the Vydrica stream through a video recording. It follows the path of a stream that springs in the Little Carpathians, which flows into the Danube after 17 kilometers. Personal experience, recognizing the flow along its entire length, becomes important in the process. The resulting video records this journey, the author focuses his view exclusively on the flow, which becomes the central motif, the main object of interest. Depersonalized slow-flowing view without statement is complemented by a soundtrack - field recordings of acoustic stimuli of the environment. This connection brings us to a more comprehensive depiction of an inconspicuous, perhaps unnoticed part of the forest and the urban environment. In the interconnection of still images and the sound layer, a kind of (perhaps up to someone) meditative, but especially unnoticed, worrying situation arises. As an author, Skaličan plays the role of a silent guide who does not use big words about the influence of human civilization on the planet. He rationally chooses a specific model example of stream in the current dysfunctional state, which he displays in its naturally urgent form. Unfortunately, the Vydrica watercourse is now becoming an illustrative, deterrent example of the loss of its original function.

(SK)

Autor prostredníctvom video záznamu mapuje súčasný stav potoku Vydrica. Sleduje cestu prameňa vyvierajúceho v Malých Karpatoch, ktorý sa po 17 kilometroch vlieva do Dunaja. Dôležitým sa v procese stáva osobná skúsenosť, spoznanie toku v celej dĺžke. Výsledné video túto cestu zaznamenáva, autor svoj pohľad orientuje výhradne na tok, ktorý sa stáva ústredným motívom, hlavným objektom záujmu. Nekonštatujúci, odosobnený pomaly plynúci pohľad je doplnený zvukovou stopou - terénymi nahrávkami akustických podnetov prostredia. Týmto prepojením sa dostávame ku komplexnejšiemu zobrazeniu nenápadnej, možno nepovšimnutej súčasti lesa a mestského prostredia. Vo vzájomnom prepojení statických záberov a zvukovej vrstvy vzniká akási (pre niekoho možno až) meditatívna, no najmä nepozorovane znepokojujúca situácia. Skaličan ako autor plní rolu tichého sprievodcu, ktorý nepoužíva veľké slová o vplyve ľudskej civilizácie na planétu. Racionálne si vyberá konkrétny modelový príklad toku v aktuálne disfunkčnom stave, ktorý zobrazuje v jeho prirodzene naliehavej podobe. Vodný tok Vydrice sa v súčasnosti žiaľ stáva až ilustratívnym, odstrašujúcim príkladom straty svojej pôvodnej funkcie. Aktuálny výstup tak môžeme pokladať ako snahu o určité rozčírenie hladiny problematiky vodných tokov na Slovensku.

~

Vzniknutú dokumentáciu spolu s katastrálnou mapou vlastníkov dotknutých pozemkov autor poskytne WWF Slovensko, organizácii podporujúcej ochranu, výskum a obnovu životného prostredia, s ktorými sa v kooperácii bude snažiť dospieť k ďalšiemu zmysluplnému výsledku.

video: <https://www.youtube.com/watch?v=RyZLZbnNfp8&t=10s>

Practice of Solitude

(2020)

photography, object, serigraphy, video, book

Collaborative project with Lucia Gašparovičová

(EN)

The Practice of Solitude exhibition combines the work of two environments and two authors in a common space. The exhibition isn't objective representation of reality. Individual parts, objects and images are interconnected by their subjective urgent need for physical materialization thoughts. The gesture has an important function, its place in the process and the passage of time. Loss of solid ground underfoot, doubting, distrust in the ability to know. Mutual loneliness is an inseparable part of our being, it is necessary to accept it, to learn together to use it for the benefit of personality.

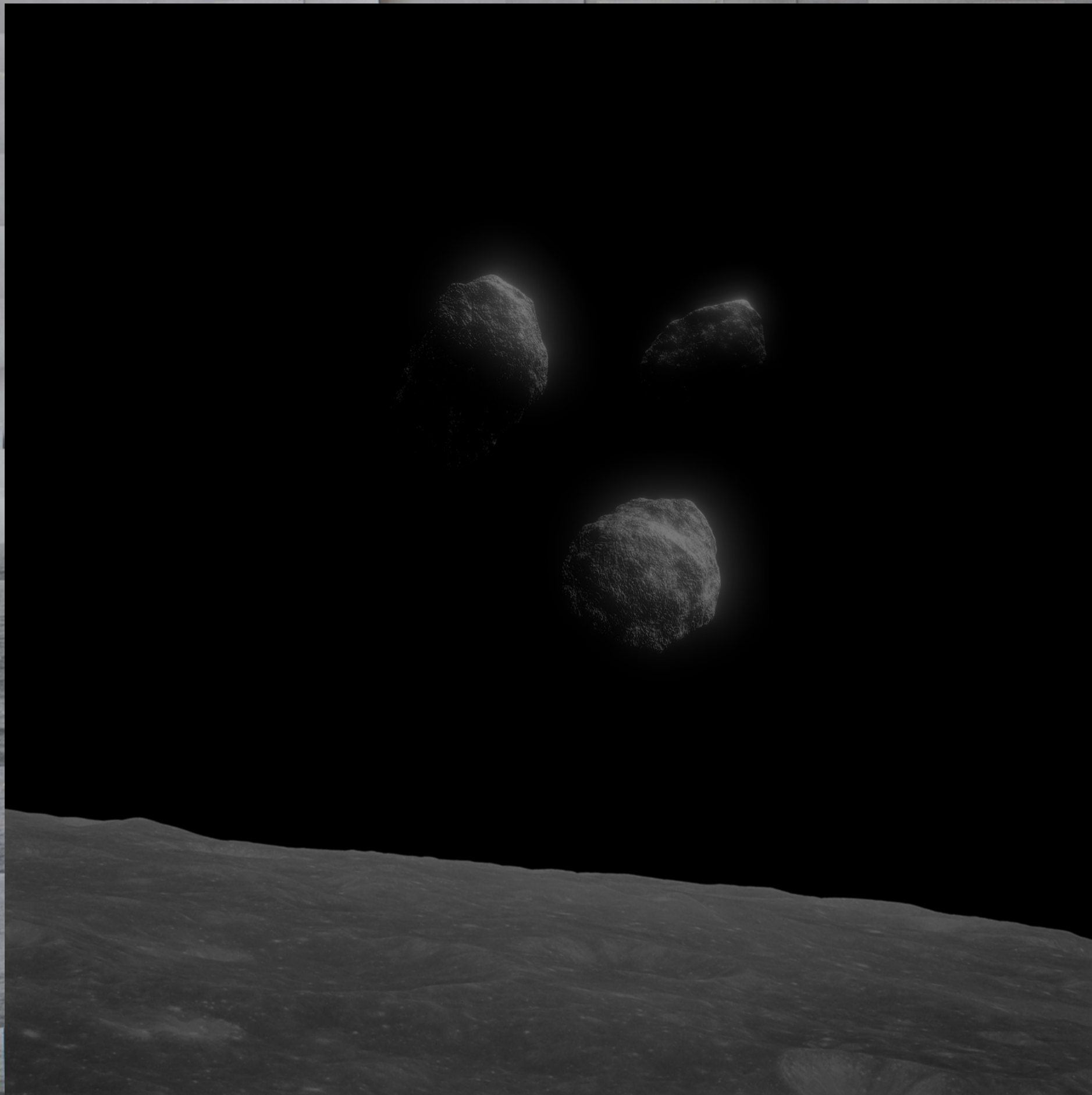
The reaction to the first photograph is the first photograph of our planet (Earthrise 1968), which through a wide range of uses has become a banal and obvious but impersonal depiction of all of us in a wide space. We still have this view from the perspective of the Moon in our memory. The exhibited photograph changes, returning from its widely available digital display to its original analogue form. However, a clear to calm view of the planet as a whole was replaced by the uncertainty of the decomposed object in a place we know. It thus creates an urgent solitary perspective in uncertain time. Are we looking at a previous or possible future view? Another photograph of the landscape with a lone figural staff facing the horizon leads us to a text diagram. The location of our planet is only reminiscent of the angle of its axis. In the context of the exhibition, it brings us to the necessary reflection on the approaching "time-after" and the loneliness of man, the individual as a necessary experience for a possible future.

(SK)

Na výstave Practice of Solitude sa spája pôsobenie dvoch prostredí a dvoch autorov v spoločnom priestore. Výstava Practice of Solitude nie je objektívnou reprezentáciou reality. Jednotlivé časti, objekty a obrazy vzájomne prepája ich subjektívna naliehavá potreba fyzického zhmotnenia myšlienky. Gesto má dôležitú funkciu, svoje miesto v procese a plynutí času. Vytratenie pevnej pôdy pod nohami, pochybovanie, nedôvera v schopnosť poznania. Vzájomná samota je neoddeliteľnou súčasťou nášho bytia, je nevyhnutné ju akceptovať, spoločne sa naučiť využiť ju v prospech osobnosti.

Reakcia na prvú fotografiu prvú fotografiu našej planéty (Earthrise 1968), ktorá sa prostredníctvom širokého spektra využitia stala banálnym a samozrejým no práve neosobným zobrazením nás všetkých v širokom priestore vesmíru. Tento pohľad z perspektívy Mesiaca máme dodnes zapísaný v pamäti. Vystavená fotografia sa mení, z digitálne široko dostupného zobrazenia minulosti sa vracia do svojej pôvodnej analógovej podoby. Avšak čistý až kľudný pohľad na planétu ako celok vymenila neistota rozloženého objektu na nami známom mieste. Vytvára tak naliehavú osamotenú perspektívu v neistom čase. Pozeráme sa na predchádzajúci alebo možný budúci pohľad? Ďalšia fotografia krajiny s osamelou figurálnou stafážou smerujúcou k horizontu nás vedie k textovému diagramu. Miesto našej planéty už pripomína len uhol jej osi. V kontexte výstavy nás dostáva k potrebnému zamysleniu sa ohľadom blížiaceho sa „času-po“ a samotou človeka, jednotlivca ako potrebnou skúsenosťou pre možnú budúcnosť.

8

PALLIATIVE CARE
SURVIVAL > SURVIVAL WELL

PROPOSITION
AS
OPPOSITION

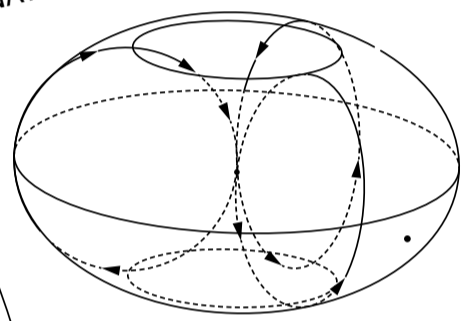
INTERREGNUM

NEW (GLOBAL) REALITY
THE END OF TIME
LIVABLE TIME

MISANTHROPOCENE
TRANSPARENCY AND OPACITY

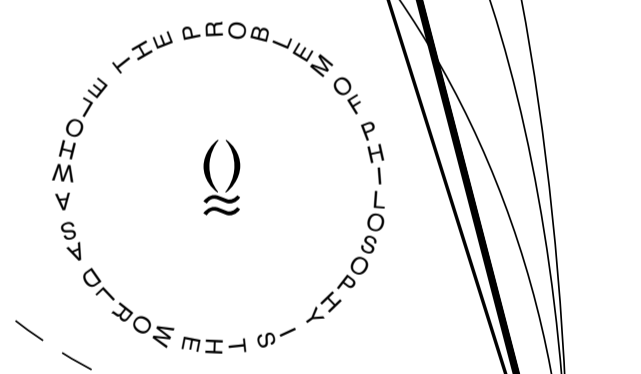
KNOWLEDGE

NATURECULTURES

COMPLEXITY

NEED

●
HERE AND NOW

●
HUMAN RACE
0.01% OF LIFE ON EARTH
GLOBAL SUPERPREDATOR,
INVASIVE SPECIES, A SYMBOL OF THE PAST.

THE PROBLEM OF THE WORLD AS WHOLE

Future perfect simple continuous (2020)

site specific installation - Slovak National Museum, object, audio, photography

Collaborative project with Iva Durkáčová, Ľuboš Kotlár, Mira Kubáňová, Martina Mäsiarová

Performer: Lukáš Zahy

Curator: Gabriela Smetanová

(EN)

Sitespecific installation in the area of the Slovak National Museum in Bratislava. At the back of the building is a "diorama", which is a collective result in response to the Natural History Museum, which provides in its premises a chronological course of the planet, landscape and animals. By the characteristic objectification of nature, it omits the position of man and his fundamental influence. Due to its temporality, possible current view of the "new future", the diorama, with its posthuman view, provides a record of the state of the planet. The viewer's 10-channel sound installation leads to an enclosed space in which stands the "last man" - an exhibited object, as a symbol of the past.

The performer is enclosed in a narrow confined space without the possibility of significant movement. Viewers can watch it from close range through the openings. They are directly confronted with the human body, which cannot see them back. During the opening of the exhibition, the performer remains at this place.

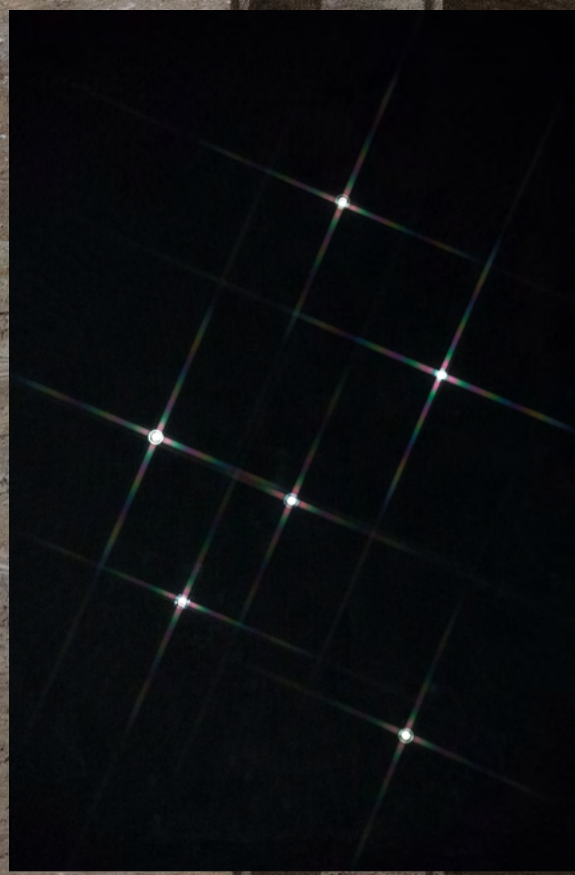
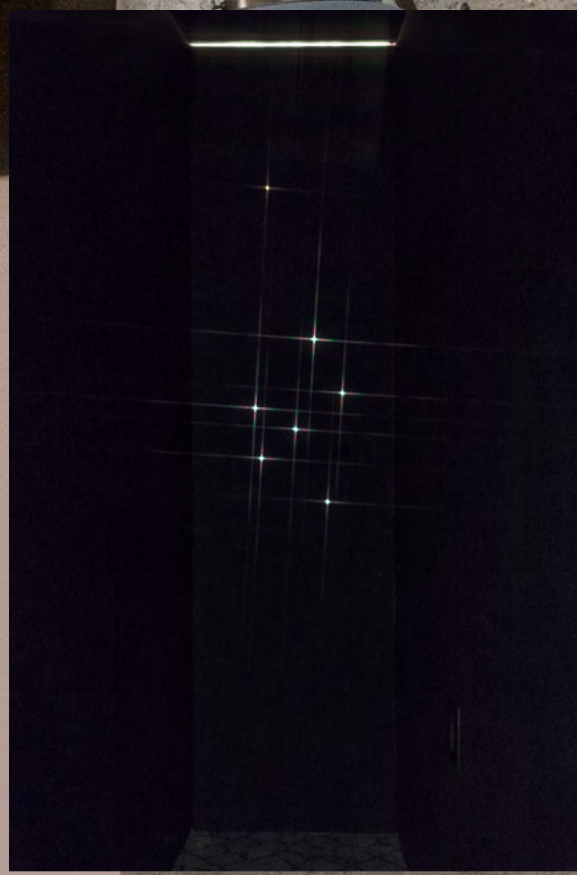
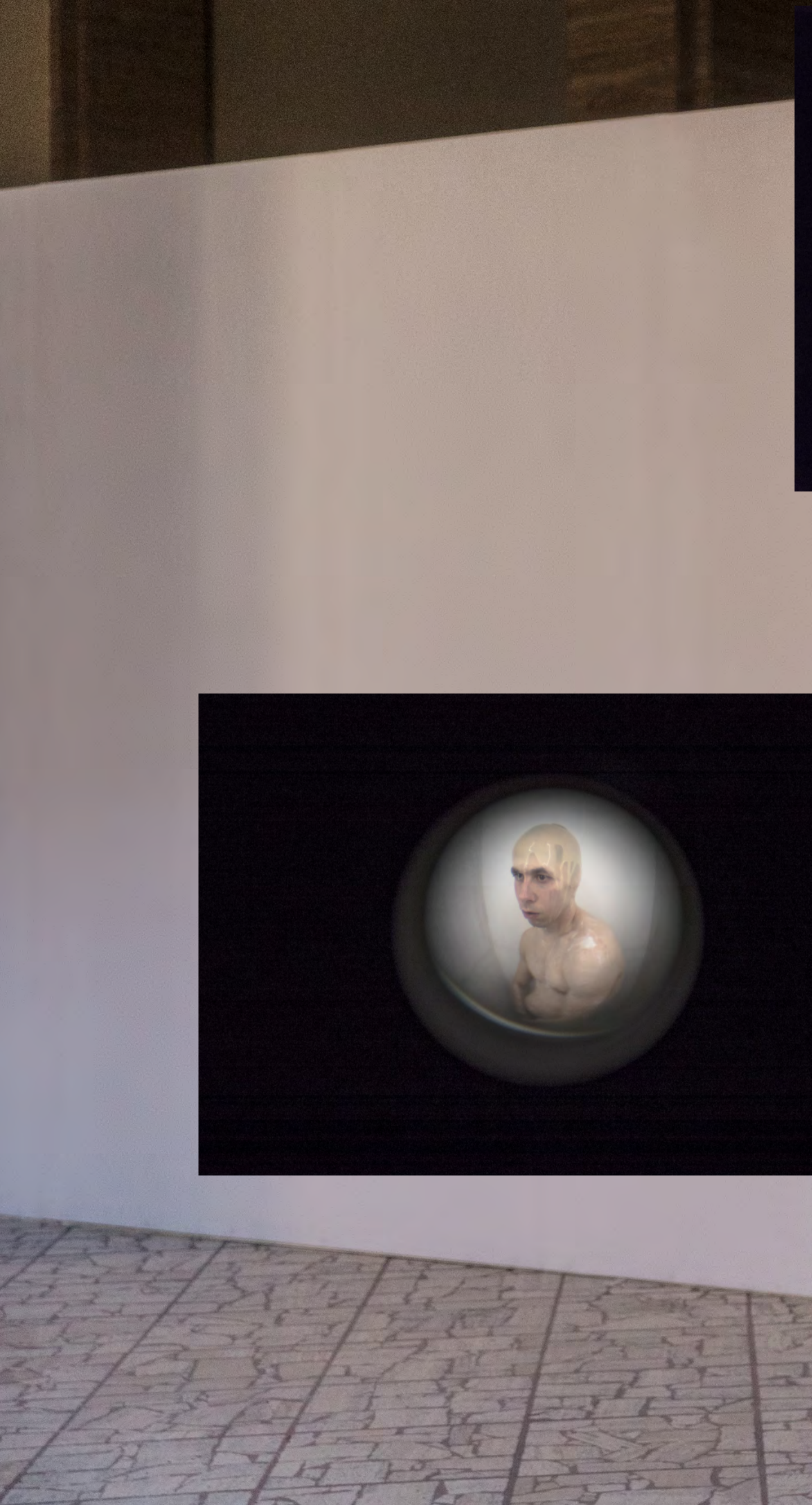
Due to the pandemic measures, it was not possible to carry out an accompanying program, which thus remained only on an ideological level. It was a commented tour for the public, by the employees of the institution in the area of the museum exposition, which would result chronologically and spatially in this diorama. The performance would be repeated for this occasion and would have the desired effect in cooperation with the museum in which it took place.

(SK)

Sitespecific inštalácia v priestoroch Slovenského Národného múzea v Bratislave. V zadnej časti budovy stojí „dioráma“, ktorá je kolektívnym výsledkom reagujúcim na prírodovedné múzeum, ktoré vo svojich priestoroch poskytuje časovo chronologický priebeh planéty, krajiny a živočíchov. Charakteristickou objektifikáciou prírody vynecháva postavenie človeka a jeho zásadného vplyvu. Vzhľadom k dočasnosti, možným súčasným pohľadom k „novej budúcnosti“ dioráma svojím posthumánnym pohľadom poskytuje záznam stavu planéty. 10 kanálová zvuková inštalácia diváka smeruje k uzatvorenému priestoru, v ktorom stojí „posledný človek“ - vystavený objekt, ako symbol minulosti. Performer je uzatvorený v úzkom obmedzenom priestore bez možnosti výraznejšieho pohybu. Diváci ho môžu sledovať z bezprostrednej blízkosti pomocou otvorov. Sú priamo konfrontovaní s ľudským telom, ktoré ich späťne nemôže vidieť. Počas trvania otvorenia výstavy performer zostáva na tomto mieste.

Vzhľadom k pandemickým opatreniam nebolo možné uskutočniť sprievodný program, ktorý tak zostal len v ideologickej rovine. Išlo o komentovanú prehliadku pre verejnosť, zamestnancami inštitúcie v priestore muzeálnej expozície, ktorá by chronologicky aj priestorovo vyústila k tejto dioráme. Performance by sa pre túto príležitosť opakovala a mala nami požadovaný efekt v súčinnosti s múzeom v ktorom sa odohrávala.

Maybe grim and melanized but also colourful

(2019)

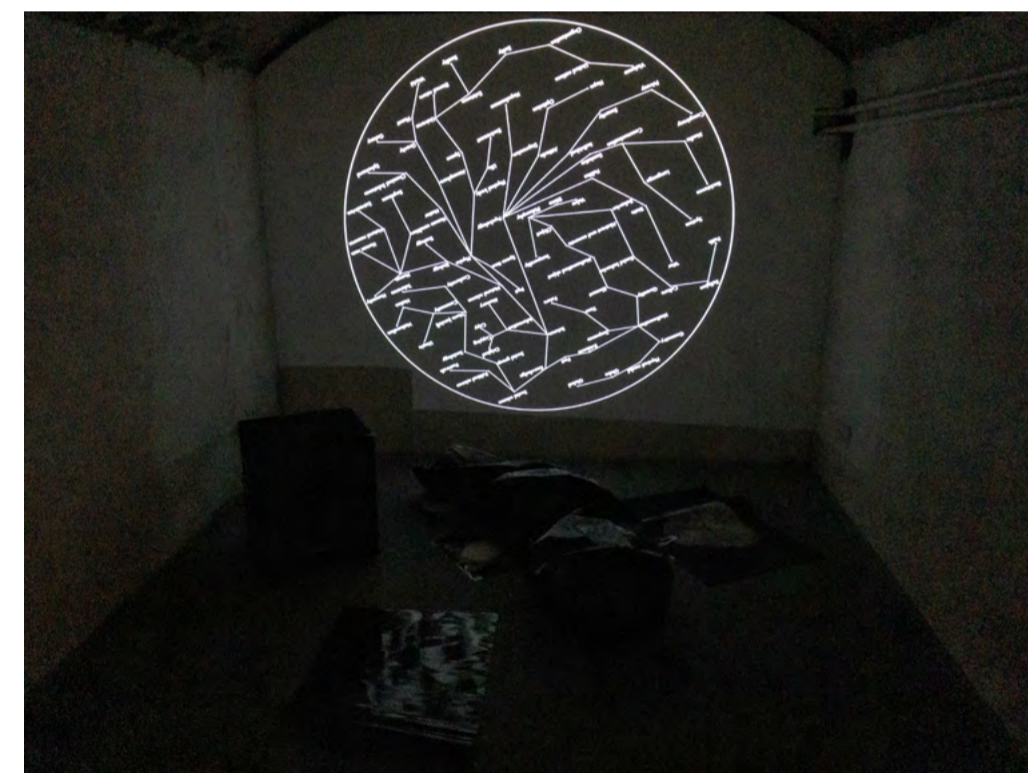
photography - C print 200x300, 3x photography - print 60x90, video 6:30 min. in loop, 4x photography - digital print 30x40, photography / objects - different formats

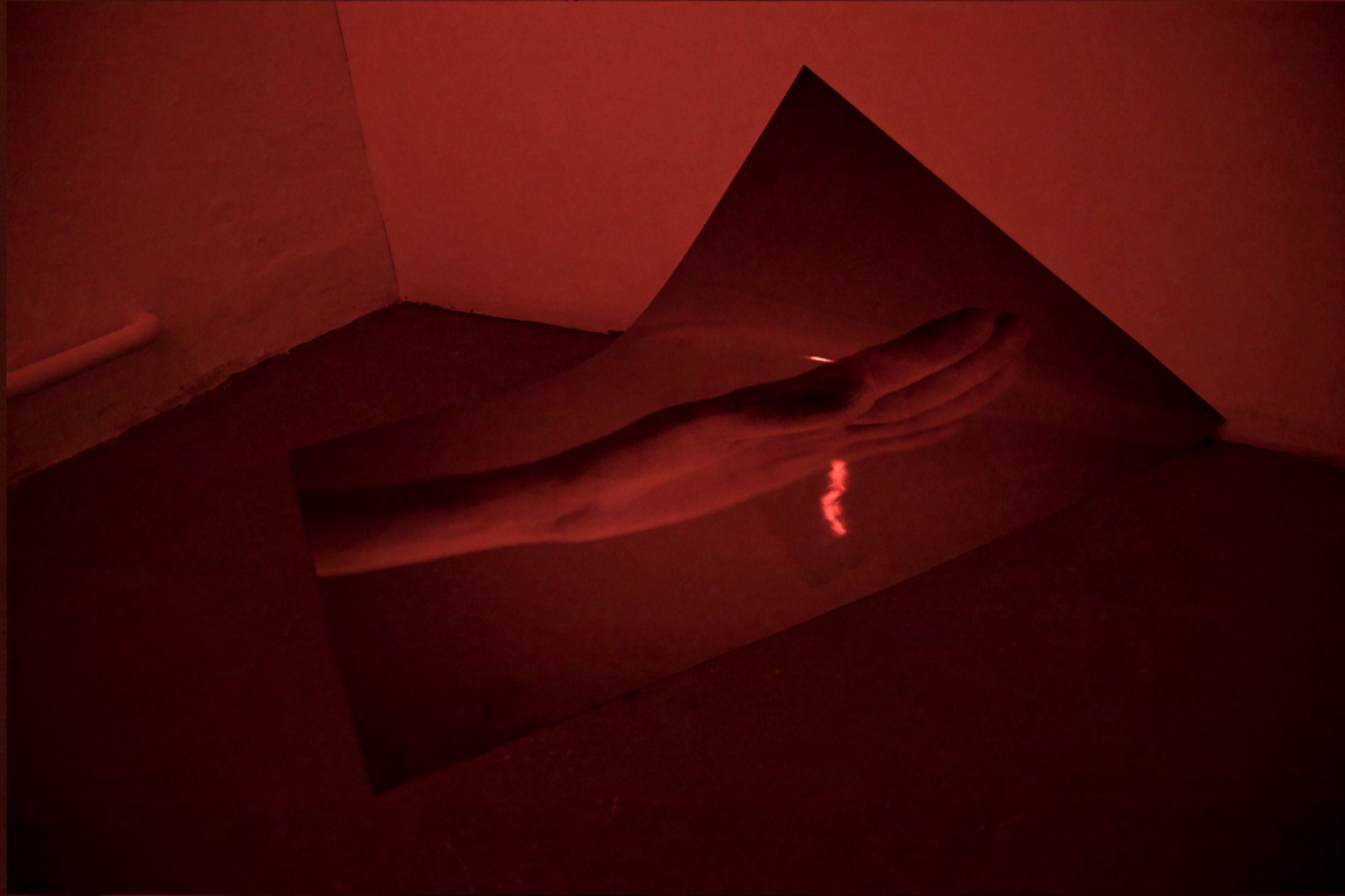
(EN)

Oscillation is the natural order of the world, it is necessary to free yourself from the inertia of the past, ideological naivety and cynical shamefulness. Movement is enabled through oscillation between positions with diametrically opposed thoughts, functioning as pulsating polarizations driving the world into action. We are witnessing a very fruitful, mass-spreading trend of uselessness and image uselessness. No one in this stream wants and cannot just remain passive, but every added picture is merely one of the "standard" created by a very low-level template. The possibilities of expressing pervasive photography in a world in which the subjective "self" only gains momentum at the expense of all others seem extremely limiting and insufficient. Mediated reality does not guarantee us a true picture of the place where we are. As a result of time, it is even less possible to provide information. Indirect information does not have the possibility to replace physical touch with reality. It permits absolute distortion of the substance, it can inseparably merge into an abstract whole that cannot be decoded without the wider context. Thus it is possible to misuse its informative value, which is a transactive memory attributed to one's own experience, the knowledge of a particular moment in a given place. It is difficult to rationally rely on not only past but also contemporary images based on visual overwhelming and our today's unrecognized reading. Grant them value and weight, or to recognize displayed as self and known. At speed, we could gain self-confidence about our knowledge and clear interpretation of values and facts, regardless of its relevance. It is also easy to create a "clear" message, to assign meanings and to find relevant non-existent facts. It is necessary to return to the idea of eternal return, which is the very germ, the beginning and yet the ultimate claim, forever returning to content. Philosophical systems are overcome. What is important is knowledge, the attitude of the knower himself to being. It is necessary to understand everything inside and around as things happen. Deny yourself as an individual and look at the world from many sides and angles. To live on the other side and continue what drives us and employs us to close our eyes. It is necessary to stick to what drives us, as the essence of all knowledge, but to know when that knowledge has become hostile. You just need to find out how knowledge and truth can "incarnate" and to what extent it changes a person when he finally lives just to know.

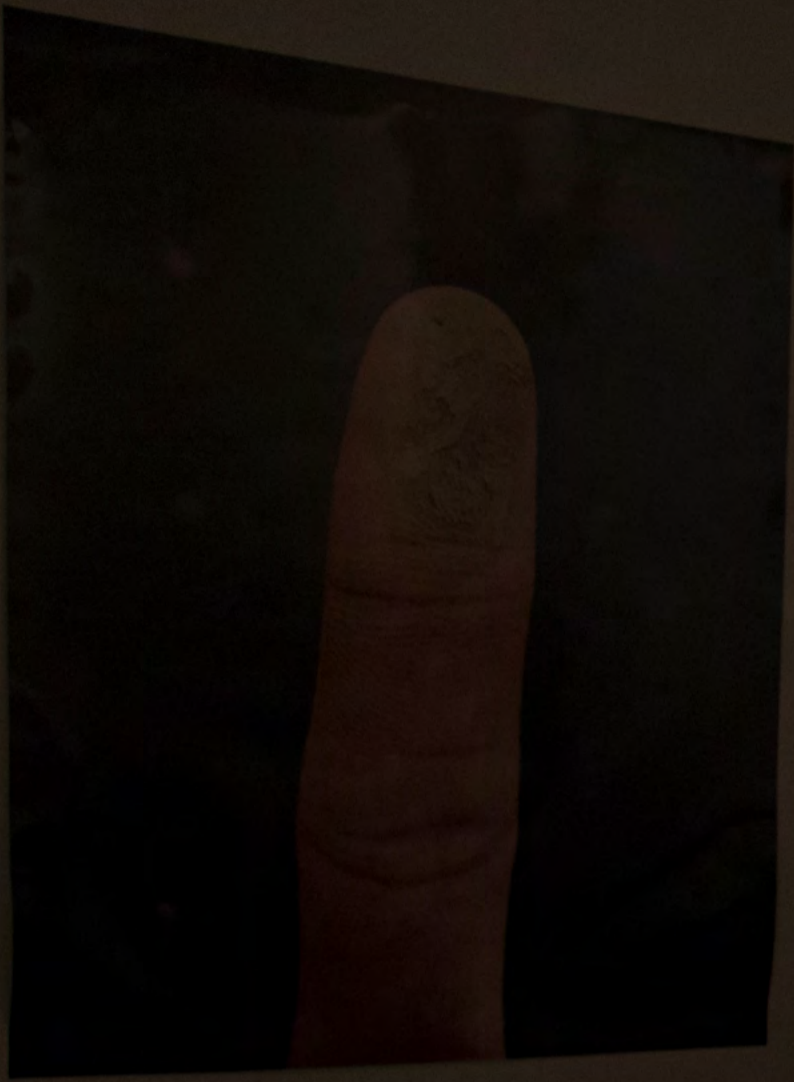
(SK)

Oscilácia je prirodzeným poriadkom sveta, je potrebné sa oslobodiť od zotrvačnosti vyplývajúcej z minulosti, ideologickej naivety a cynickej nehanebnosti. Pohyb je umožňovaný prostredníctvom oscilácie medzi polohami s diametrálne protikladnými myšlienkami, fungujúcimi ako pulzujúce polarizácie poháňajúce svet do činnosti. Stávame sa svedkami veľmi plodného, masovo šíreného trendu ničotnosti a obrazovej zbytočnosti. Nikto v tomto prúde nechce a nemôže zostať len pasívne sa prizeraúcim, avšak každým pridaným obrazom sa len ďalej zaraďuje k akémusi „štandardu“, vytvorenej šablóne s veľmi nízkou úrovňou výpovednej hodnoty. Možnosti vyjadrenia všadeprítomnej fotografie sa vo svete, v ktorom subjektívne „ja“ len naberá na ďalšej sile na úkor všetkých ostatných, javia ako mimoriadne limitujúce a nedostatočné. Sprostredkovaná realita nám nezaručuje verný obraz miesta, na ktorom sa nachádzame. Vplyvom času ide o ešte menšiu možnosť poskytnutia informácie. Nepriama informácia nemá možnosť nahradiť fyzický dotyk so skutočnosťou. Umožňuje absolútne skreslenie vecnosti, dokáže nezlučiteľné spojiť do abstraktného celku, ktorý bez vedomosti širšieho kontextu nie je možné dekodovať. Takto je možné zneužiť jeho informatívnu hodnotu, ktorá je transakčnou pamäťou časom prisudzovaná vlastnej skúsenosti, vedomosti o konkrétnom momente na danom mieste. Na základe vizuálneho zahltenia a nášho dnešného ne-naučeného čítania obrazu je ťažké sa racionálne postaviť k nie len minulým ale aj súčasným obrazom. Prisúdiť im hodnotu a váhu, prípadne rozpoznať zobrazené ako vlastné a známe. V rýchlosti sme mohli nadobudnúť sebavedomie o našej všeznalosti a jasnej interpretácii hodnôt a faktov bez ohľadu na jej relevanciu. V spleti nič nehovoriacich obrazov je aj individuálne jednoduché vytvoriť ich „jasnú“ správu, priradiť významy a nájsť príslušné no možno neexistujúce fakty. Je potrebné sa vrátiť k myšlienke večného návratu, ktorá je samým zárodkom, počiatkom a pritom konečným tvrdením, večne sa obsahovo navracajúcim. Filozofické systémy sú prekonané. Dôležitým je poznanie, postoj samotného poznávajúceho k bytiu. Je potrebné chápať všetko vo vnútri aj naokolo ako dianie. Poprieť seba samého ako individuum a pozerat' sa na svet z mnoho strán a uhlov. Na opačnej strane žiť a pokračovať v tom, čo nás poháňa a plnohodnotne zamestnáva, aby sme si tým oči opätovne zavreli. Je potrebné sa držať toho čo nás poháňa, ako podstaty všetkého poznania, ale vedieť, kedy sa to poznanie stalo nepriateľským. Jednoducho je potrebné zistiť, ako sa poznanie a pravda môžu "priveliť" a do akej miery to zmení človeka, keď konečne žije len preto, aby poznával.

THE VICTIMS
OF THEM. IN
RATION CAL
OF THEM

It's alright, it's alright (2018)

photography - digital print 200x300, 2x photography - C print 20x30, video 4:00 min. in loop, 6x photography - digital print 110x100,
photography / objects - different formats

(EN)

Solo exhibition – „It's alright, it's alright“ reflects through the media of photography author's interest in the world and its political and social context. Ján Skalíčan goes back into the past to draw our attention to the problems of nowadays. And although forgetting is natural and literally necessary for the mental health, the incorrigibility of the past can lead to the negation of historical breakthrough and at the same time create a historical turning point.

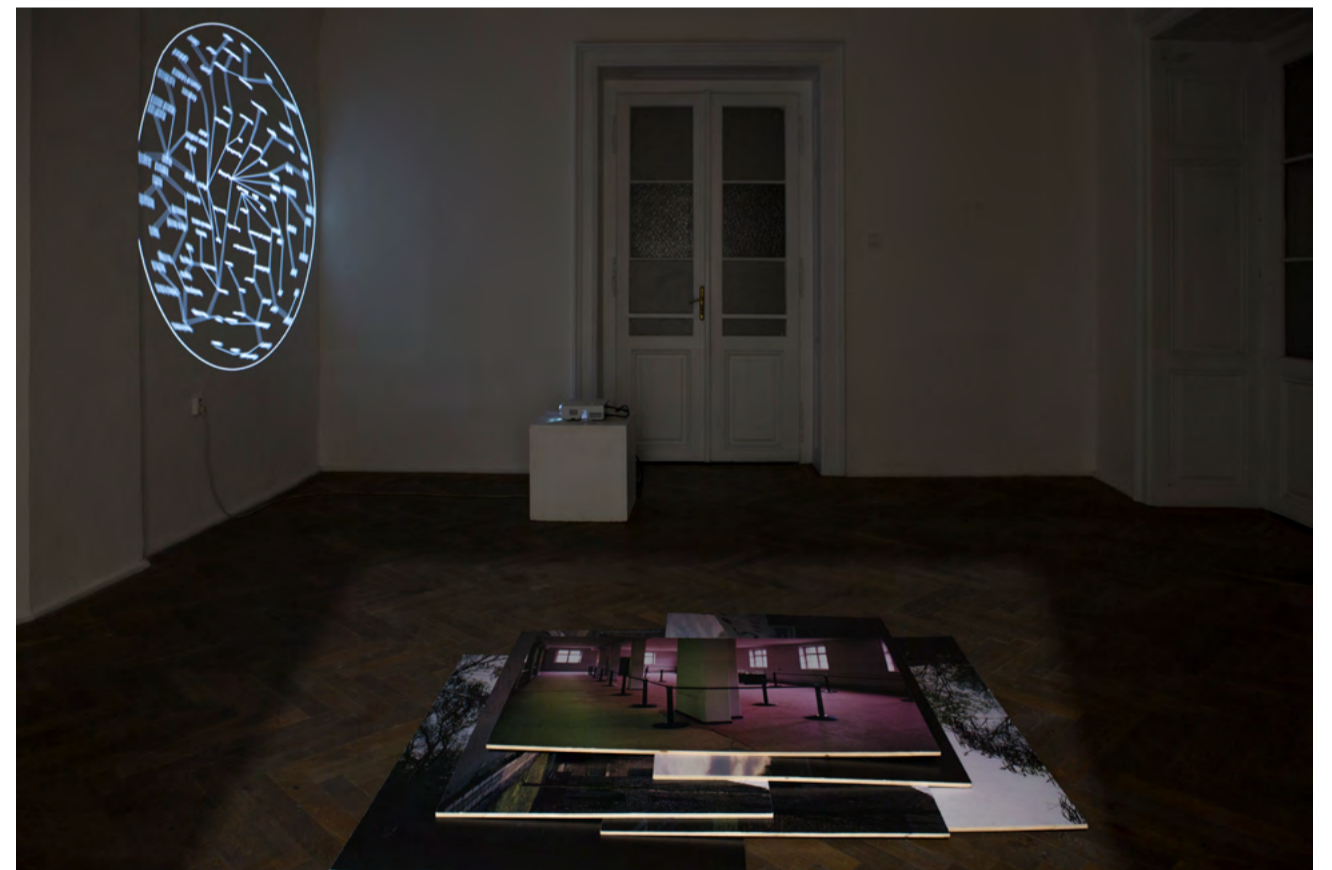
The author is focusing on the ability of photographic reproduction and points out to the boundaries of which we have to be aware when displaying reality. He is observing and documenting specific locations loaded with historic circumstances with which he later works as a visual-formal material. He intuitively enlarges and picks out individual parts of "accidental" moments and calm situations, he zooms, cuts, and combines them. He creates a spatial visual collage and ideographic map by which he highlights interconnection and coherence of layers of endless context.

(SK)

Samostatný výstavný projekt – „It's alright, it's alright“ zrkadlí prostredníctvom média fotografie záujem autora o svet a jeho politicko-spoločenské súvislosti. Ján Skalíčan sa navracia do minulosti, aby upriamil našu pozornosť na problémy dneška. A hoci je zabúdanie prirodzené a pre mentálne zdravie priam nutné, práve nepoučiteľnosť z histórie môže viesť k popretiu dejinného zlomu a zároveň k vyvolaniu historického zvratu.

Autor skúma možnosti fotografických reprodukcí a upozorňuje na hranice, ktoré si je potrebné pri zobrazovaní skutočnosti uvedomiť. Pozoruje a dokumentuje konkrétne lokality zaťažené historickými okolnosťami, s ktorými následne pracuje ako s vizuálno-formálnym materiálom. Intuitívne zväčšuje a vyberá jednotlivé časti „náhodných“ momentov a pokojných situácií, zoomuje, strihá a kombinuje. Vytvára priestorovú vizuálnu koláž a ideovú mapu, ktorou zdôrazňuje previazanosť a náväznosť vrstiev nekonečných súvislostí.

video, 10 min., loop: <https://www.youtube.com/watch?v=iz57yD1EpJA&feature=youtu.be>

